

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nicolae Gordilă,

judecătorii - Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Filip Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 16 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Filip Ion Valeriu, născut la 27.07.1995, originar din s. Dușmani, r-nul Glodeni și domiciliat în m. Bălți, str. Conev, 46, ap. 65.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 19.08.2014 - 16.10.2015;

instanța de apel: 18.11.2015 - 27.01.2016;

instanța de recurs: 08.04.2016 - 13.07.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei mun. Bălți din 16 octombrie 2015, Filip I. a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 30.07.2014, în jurul orei 22⁰⁰, Filip I. de comun acord cu alte două persoane neidentificate de către organul de urmărire penală (cauza în privința cărora a fost disjunsă într-o procedură separată), aflându-se la intersecția străzilor Pușkin- Moskovei din mun. Bălți, în preajma parcului de distracții "Andrieș", adică într-un loc public, încălcând grosolan ordinea publică, ce s-a manifestat prin lezarea normelor de drept și morale de comportare în societate, s-au apropiat de Grăjdeanu V. și i-au aplicat acestui mai multe lovituri cu pumnii și picioarele, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 324D, din 05.09.2014, *leziuni corporale ușoare*, după care a părăsit locul faptei, plecând într-o direcție necunoscută.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Filip I., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea cerințelor formulate, apelantul a invocat, aprecierea neobiectivă și unilaterală a probelor administrate pe caz în favoarea acuzării,

instanța urmînd să dea apreciere critică depozițiilor părții vătămate, precum și a martorilor acuzării, ce vin în contradicție cu cumulul probelor administrate în cauză, prezentînd date eronate referitor la aspectele faptice a cauzei, fără a ține cont de depozițiile martorului Muzîca C., care a relatat că, a fost tachinată și înjosită de către partea vătămată și prietenul acestuia.

Prin urmare, în prezența pretinselor contradicții dintre depozițiile părții vătămate precum și cele ale martorilor Morăraș A. și Muzîca C., apelantul a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare din lipsa vinovăției în comiterea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Dispunînd cercetarea suplimentară, multilaterală, completă și obiectivă a bazei probante administrate pe caz, instanța de apel a conchis corectitudinea soluției judiciare cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Constatănd ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea *huliganismului*, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de inculpat în favoarea achitării lui, or acestea vin în contrazicere cu împrejurările de fapt a cauzei, fiind orientate spre evitarea răspunderii și respectiv pedepsei penale.

În acest aspect, instanța de apel a reținut, netemeinicia argumentului privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor *huliganismului*, odată ce instanța a exclus din conținutul învinuirii lui aduse calificativele "*deosebita obrăznicie și cinismul excepțional*", întrucît acestea nu sunt unicele elemente ce caracterizează *latura obiectivă* a respectivei componente, în speță fiind constatată încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, în calitate de agravantă figurînd comiterea faptei de două sau mai multe persoane.

În ce privește neconcordanța locului faptei, stabilit prin diferite acte procesuale, instanța de apel a menționat că, aceasta nu poate servi temei de achitare a inculpatului din lipsa faptei, existența cărei a fost confirmată prin probele administrate pe caz, locul faptei fiind reținut corect de către instanță prin sentința adoptată.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a conchis că, la stabilirea categoriei și termenului ei, instanța de fond a dat deplină eficacitate prevederilor art. 61 și 75 Cod penal și prin urmare corect a ajuns la concluzia privind numirea inculpatului a unei pedepse non-privative de libertate, sub formă de amendă, aceasta fiind utilă și benefică pentru executare și corectarea inculpatului, precum și avînd drept scop prevenirea săvîrșirii de către el pe viitor al altor fapte penale.

6. Împotriva hotărîrilor menționate declară recurs ordinar inculpatul Filip I., care invocînd temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea

unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului inculpatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- instanța nu s-a expus asupra faptului că partea descriptivă a sentinței de condamnare nu corespunde dispozitivului;

- instanța de fond nu a regăsit în comportamentul său acțiuni de o "deosebită obrăznicie sau de un cinism excepțional";

- instanța de apel nu s-a expus asupra divergențelor între declarațiile părții vătămate și a martorilor, menționate în cererea de apel;

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că, conflictul între el și partea vătămată a fost provocat de comportamentul huliganic a ultimului și prietenului său, care au înjosit-o în public pe prietena sa;

- probele examinate în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și în instanța de apel, nu s-au evidențiat semnele constitutive de bază a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- acțiunile sale conțin semnele unei contravenții prevăzute la art. 78 alin. (3) Cod Contravențional;

6.1. Acuzatorul de stat a depus referință asupra recursului declarat, considerînd că urmează a fi respins ca inadmisibil, pe motiv că potrivit prevederilor art. 430 Cod de procedură penală, recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, pe care le considerînd că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei în instanța de apel s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26, 27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate just s-a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 6), 8), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținînd seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărîrile instanțelor de fond sînt legale și întemeiate, iar instanța de apel menținînd soluția primei instanțe, la examinarea apelului a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea sa în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate și nu sînt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de *"neîntrunire a elementelor infracțiunii"*, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, referitoare la existența elementelor constitutive ale infracțiunilor, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, părții vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Filip I., expusă mai sus, considerînd că argumentele ultimului cu privire la nevinovăția sa nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii de *huliganism*, sînt neîntemeiate și se resping, deoarece atît instanța de fond, cît și instanța de apel au motivat condamnarea lui prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția sa de comiterea infracțiunii imputate și anume: - *declarațiile: părții vătămate Grăjdeanu V.* relatate în cadrul urmăririi penale, susținute în cadrul ședinței instanței de fond și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora: în seara zilei de 30.07.2014, în jurul orei 21⁰⁰, aflîndu-se la intersecția străzilor Pușkin cu Hotin în așteptarea unui taxi, în apropiere brusc a frînat un taxi, din care a coborît Filip I. și alte două persoane necunoscute, ce s-au apropiat de el, aplicîndu-i lovituri cu pumnii în regiunea capului și respectiv a nasului, fiind doborât la pămînt și pierzîndu-și cunoștința, după care revenindu-și, prietenul său Morăraș A. i-a comunicat, că Filip I. i-a aplicat cîteva lovituri cu piciorul, denunțîndu-i pe aceștia la IP Bălți (f.d. 29, 30, 120-122); - *martorilor: Morăraș A.*, care a făcut declarații analogice, specificînd doar că, în seara de 30.07.2014, prietenul său Grăjdeanu V., fără careva motive a fost lovit cu pumnii și picioarele de către persoane necunoscute, fiindu-i aplicate lovituri în regiunea capului, a feței precum și în regiunea cutiei toracice, el a încercînd să curme aceste acțiuni, însă a fost îmbrîncit de către Filip I. și doar după prezentarea legitimației de elev la Colegiul Național al Poliției de Frontieră, cei trei au fugit de la fața locului, ajutîndu-o pe partea vătămată să se ridice de la pămînt, unde zăcea fără cunoștință și plin de sînge (f.d. 32, 33, 117-119); - *Muzîca C.*, care a relatat că, în seara zile de 30.07.2014, aflîndu-se împreună cu prietenul său Filip I., precum și alte două persoane în parcul "Andrieș", de pe str. Hotinului, i-a văzut pe Grăjdeanu V. și prietenul său Morăraș A., care au jignit-o cu cuvinte necenzurate, precum și comportament batjocoritor îndreptat la adresa ei, motiv pentru care împreună cu prietena sa - Olga și prietenul acesteia pe nume Andrian, s-au îndreptat spre ieșirea din parc, unde s-au așezat pe o bancă, apelîndu-și prietenul Filip I., cărui i-a comunicat, că a fost acostată de către Grăjdeanu V., iar la reîntoarcere aceasta i-a spus, că victima a fost maltrată de două persoane, ei fiind ajunși de Morăraș A., care continua să-i acosteze și să-i amenințe; *materialele cauzei:* - informația cu privire la apelul telefonic înregistrat în registrul de evidență a informațiilor referitoare la infracțiuni din cadrul IP Bălți din 30.07.2014, ora 22³⁶, din care rezultă, că Morăraș A. a comunicat despre faptul

maltratării lui Grăjdeanu V. de către trei tineri în regiunea hotelului "Basarabia" (f.d. 6); - raportul de la punctul de traumatologie referitor la fractura oaselor nazale, contuzia țesuturilor moi ale capului depistată la Grjdeanu V. ca rezultat al maltratării lui în seara de 30.07.2014, ora 22⁴⁰, de către necunoscuți (f.d.7); - sesizarea IP din 30.07.2014, de către partea vătămată, cu solicitarea tragerii la răspunderea penală a persoanelor necunoscute ce l-au maltratat (f.d.8); - procesul-verbal de audiere a victimei pe cauză contravențională din 30.07.2014 (fd.9); - raportul de constatare medico-legală nr. 523 din 31.07.2014 (f.d. 25); - raportul de expertiză medico-legală nr. 342 "D", din 05.09.2014 (f.d.54); - procesul-verbal de confruntare între învinuitul Filip I. și partea vătămată din 10.09.2014 (f.d.62-64); - procesul-verbal de confruntare între învinuit și martorul Morăraș A. din 15.09.2014 (f.d.65-68).

Prin urmare, argumentele inculpatului precum că, nu ar fi comis infracțiunea de *huliganism*, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect a menționat că vinovăția acestuia se dovedește prin probe enumerate mai sus și care sunt în contradicție cu cele relatate de inculpat în apărarea sa.

Instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul inculpatului precum că, declarațiile părții vătămată și martorului Morăraș A. nu pot fi apreciate drept probe pertinente care ar confirma vinovăția lui, or la examinarea cauzei instanțele inferioare au verificat complet și obiectiv declarațiile părții vătămate și martorului acuzării date în ședința de judecată și în coroborare cu alte probe administrate, au stabilit o corectă situație de fapt. Temei de a da anumite aprecieri critice acestor declarații Colegiul penal nu are, or aceștia au depus depoziții sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 312 - 313 Cod penal.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Filip I. în comiterea infracțiunii prevăzute în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate *elementele constitutive ale huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, cu calificativul: comis de două sau mai multe persoane.*

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții apărării în sensul declarat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Filip I. a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestuia corect fiind încadrată în prevederile art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate supra, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

De către instanța de recurs nu poate fi reținută afirmația inculpatului precum că, în speță acțiunile sale ar conține semnele unei contravenții, prevăzute la art. 78 alin. (3) Cod contravențional și urmează a fi calificate conform normei respective, or, infracțiunea de *huliganism* trebuie delimitată de anumite fapte *nepenale*, la caz făptuitorul nu s-a limitat doar la *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale*, acesta a *încălcat grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei*, astfel, fapta comisă a depășit gradul de pericol social al unei contravenții, atingînd gradul de pericol social al infracțiunii imputate.

Din aceleași considerente, nu poate fi reținută ca întemeiată nici afirmația precum că, instanța de fond a exclus din conținutul învinuirii calificativele "*deosebita obrăznicie și cinismul excepțional*" și prin urmare acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, or acesta nu este unicul element ce caracterizează *latura obiectivă* a respectivei componente, în speță, după cum s-a menționat supra, a fost constatată *încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor*, în calitate de agravantă figurînd comiterea faptei de două sau mai multe persoane.

La fel nu poate fi reținută nici afirmația inculpatului precum că, a fost provocat la săvîrșirea infracțiunii de însăși partea vătămată, or versiunea dată este combătută prin declarațiile părții vătămate Grăjdeanu V. și martorului Morăraș A., precum și materialelor anexate la dosar și descrise mai sus.

Cu referire la critica sub aspectul din pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că norma dată prevede, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă *norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, însă, recurentul nu a menționat care anume normă de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine la vre-o hotărîre adoptată anterior și care anume este hotărîrea prin care a fost interpretată această normă.

Din atare considerente, Colegiul penal respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs, în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

Concomitent, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în *pct. 5. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Prin urmare, argumentele inculpatului, precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția în săvîrșirea infracțiunii imputate.

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrilor atacate sub aspectele invocate de recurent, deoarece soluția adoptată de către instanțele inferioare este întemeiată și motivată.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Filip Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui *Filip Ion Valeriu*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2016.

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă
Constantin Alerguș
Ion Guzun